

Dekalog dla rodziców dzieci dyslektycznych opracowanie:

Wg prof. zw. dr hab. Marty Bogdanowicz

NIE – “nie czyń bliźniemu, co Tobie niemiłe”.

1. Nie traktuj dziecka jak chorego, kalekiego, niezdolnego, złego lub leniwego.
2. Nie karz, nie wyśmiewaj dziecka w nadziei, że zmobilizujesz je to do pracy.
3. Nie łudź się, że dziecko “samo z tego wyrośnie”, “weźmie się w garść”, “przysiądzie fałdów” lub że ktoś je z tego “wyleczy”.
4. Nie spodziewaj się, że kłopoty dziecka pozbawionego specjalistycznej pomocy ograniczą się do czytania i pisania i skończą się w młodszych klasach szkoły podstawowej.
5. Nie ograniczaj dziecku zajęć pozalekcyjnych, aby miało więcej czasu na naukę, ale i nie zwalnij go z systematycznych ćwiczeń.

TAK – “strzeżonego Pan Bóg strzeże”.

1. Staraj się zrozumieć swoje dziecko, jego potrzeby, możliwości i ograniczenia, aby zapobiec trudnościom szkolnym.
2. Spróbuj jak najwcześniej zaobserwować trudności dziecka: na czym polegają i co jest ich przyczyną. Skonsultuj się ze specjalistą (psychologiem, pedagogiem, logopedą).
3. Aby jak najwcześniej pomóc dziecku:
 - a. zaobserwuj w codziennej pracy z dzieckiem, co najskuteczniej mu pomaga,
 - b. korzystaj z odpowiedniej literatury i fachowej pomocy nauczyciela – terapeuty (w formie terapii indywidualnej i grupowej),
 - c. bądź w stałym kontakcie z nauczycielem i pedagogiem szkolnym – bądź życzliwym, pogodnym, cierpliwym przewodnikiem i towarzyszem swego dziecka w jego kłopotach szkolnych.
4. Chwal i nagradzaj dziecko nie tyle za efekty jego pracy, ile za włożony w nią wysiłek. Spraw, aby praca z dzieckiem była przyjemna dla was obojga.

Przygotowała: mgr Maria Masłyk

na podstawie publikacji prof. zw. dr hab. Marty Bogdanowicz